

jeg ikke skulde kunne erkjende, at andre Anstuelser ogsaa kunne være berettigede, og at jeg, hvis det høie Thing med Bestemthed udtalte en saadan anden Anstuelse, ikke skulde kunne erklære mig villig til at rette mig derefter.

Da ikke Flere ønskede at høre sig, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 75 St.

Endringsforslag til anden Behandling indfaldtes til Løvedag Aften Kl. 10.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1867 til 31te Marts 1868.“ (Forslaget findes i Tillæg A Sp. 1 ff.)

Steenstrup: De Væbrelser, som man saa ofte saaer her i Thinget, naar man omtaler Specialiteter, kan man da i alt Fald ikke udsætte sig for ved første Behandling af Finantsloven, idet man paa enhver Side af den finder Specialiteter. Jeg skal derfor blot med et Par Ord tillade mig at omtale et Punkt, der ganske vist er en Specialitet, men en saadan, som interesserer Mange. Jeg skal tillade mig at erindre det høie Thing om, at enkelte Stykker Land ved Freb slutningen formeligt bleve byttede bort mod Stykker af Slesvig; nogle Stykker af Jylland gik til Slesvig, medens Stykker af Slesvig gik til Jylland, aldeles i Bytte. Der var imidlertid et Punkt, hvor Byttet ikke gik lige op; man vandt ikke fra dansk Side i Jordsmon, men man vandt i Folketal, hvilket fremkom ved, at et for Danmark erhvervet District havde en efter vore Forhold aldeles ukjendt Folkemængde, og dette District er Svendborg Amts 7de Valgfreds. De Herrer ville erindre, at Folketallet der er saa uhyre forskjelligt fra andre Steder hos os, at det langt overstiger det Tiredobbelte af det Almindelige, og man kan strax begribe, blot ved at see paa Tallet af denne store Folkemængde, at

der her maa være særlige Interesser tilstede. Vel er denne Plet mere frugtbar end Landet i det Hele, men dette gjør dog ingenlunde Sagen klar; der er særlige Næringsveie, som ere overordentligt begunstige af Naturen, og dette forklarer den store Befolkning. De Herrer ville være enige med mig i, at en af vore vigtigste Erhvervskilder er Søfarten, og naar den i den Grad er sammentrængt paa et lille Sted, som her er Tilfældet, troer jeg nok, det vil findes berettiget, at man berører et saadant Punkt. Denne lille Plet er saa befolket af Søfarende, at Forholdstallet mellem dem og den søfarende Befolkning i det øvrige Land stiger til over 1,000 pCt. De 7 à 8,000 Mennesker, der vandtes for Danmark ved, at denne Plet var saa stærkt befolket, ere meest Søfarende; de kunne ikke leve af den Jordbund, hvorpaa de befinde sig, men de maae have deres Erhverv fra hele Verden, og naar nu Freden har medført, at en Mængde af de Skibe, hvorpaa de have søgt deres Erhverv, ere gaaede over i Fiendens Hænder, ligger det klart, at der derved er fremkommet en endnu større Kystelse end ved Fredens Følger i Almindelighed. Paa dette lille Punkt er en Tiendedeel af hele Danmarks Væstbrægtighed concentreret, og jeg overdriver ikke, naar jeg siger, at over en Tiendedeel af Landets Søfarende boer der. Der er mere Væstbrægtighed til denne lille D end al den Væstbrægtighed, der i sin Tid blev omtalt her ved en Interpellation angaaende Søfarten i de japanesiske og chinesiske Farvande; ikke blot den danske, men ogsaa den slesvigiske og den holsteenske Deeltagelse i denne Fart naaer langt fra den Væstbrægtighed, som er concentreret her. Denne D, der ikke er meget større end Amager, har 4 Havne, og man skulde troe, at der ikke behøvedes flere. Man behøver vist heller ikke flere, men maastee bedre Havne, og efter den Anledning, Finantsloven giver, skal jeg derfor henlede Ministeriets, navnlig Indenrigsministerens Opmærksomhed paa, om han ikke med Velvilje vil benytte den Afgang, der gjennem Loven af 16de Februar dette Aar, angaaende disse slesvigiske Districters Incorporation i Kongeriget, er givet til at see paa de Søfarendes Fordeel paa denne Plet. De sles-